

Oikeustapauskokoelma

Asia C-207/15 P

Nissan Jidosha KK
vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO),

Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Kuviomerkki, joka sisältää osan CVTC —
Uudistamishakemusten esittäminen ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden ja palvelujen osalta, joita
varten tavaramerkki on rekisteröity — Lisämääräaika — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 47 artikla —
Oikeusvarmuuden periaate

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22.6.2016

- 1. Euroopan unionin oikeus — Tulkinta — Monikieliset säädöstekstit — Kieliversioiden eroavuudet — Kyseisen säädöksen systematiikan ja tarkoituksen huomioon ottaminen*
- 2. EU-tavaramerkki — Tavaramerkin voimassaoloaika, uudistaminen, muuttaminen ja jakaminen — Tavaramerkin uudistaminen — Määräajat — Osittaista uudistamista koskevan hakemuksen jättäminen ja siihen liittyvien maksujen suorittaminen alkuperäisessä määräajassa — Hakemusta saadaan täydentää lisämääräajan kuluessa*

(Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 46 artikla ja 47 artiklan 2–5 kohta)

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 43 kohta)

2. Unionin tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohta ja oikeusvarmuuden periaate ovat esteenä sille, että sellainen uudistamishakemus, joka koskee tiettyjä tavaroita ja palveluja, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, esitetään kyseisen säännöksen kolmannessa virkkeessä säädetyn lisämääräajan kuluessa, jos uudistamishakemus, joka koskee saman tavaramerkin kattamien tavaroiden tai palvelujen muita luokkia, on esitetty aikaisemmin kyseisen säännöksen ensimmäisessä virkkeessä säädetyn määräajan kuluessa.

Asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan ranskankielinen versio, jota unionin yleinen tuomioistuin on tarkastellut valituksenalaisen tuomion ranskankielisessä versiossa, on seuraava: ”La demande de renouvellement est à présenter dans un délai de six mois expirant le dernier jour du mois au cours duquel la période de protection prend fin. Les taxes doivent également être acquittées dans ce délai. À défaut, la demande peut encore être présentée et les taxes acquittées dans un délai supplémentaire de six mois prenant cours le lendemain du jour visé dans la première phrase, sous réserve du paiement d’une surtaxe au cours dudit délai supplémentaire.”

Kuitenkin on todettava, että asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen tietyt kieliversiot eroavat edellisessä kohdassa toistetusta tekstistä siinä, että niissä ei käytetä ilmaisua ”à défaut” (tämän puuttuessa), johon unionin yleinen tuomioistuin tukeutui valituksenalaisen tuomion 38 kohdassa, eikä myöskään muita samanlaisia ilmaisuja.

Joka tapauksessa kyseisen säännöksen ranskankielisessä versiossa käytetyn ilmaisun ”à défaut” perusteella ei voida päätellä selvästi ja yksiselitteisesti, että EU-tavaramerkin uudistamishakemus voidaan esittää lisämääräajan kuluessa ainoastaan poikkeuksellisesti eli silloin, kun vastaavaa hakemusta ei ole lainkaan esitetty aikaisemmin.

Päinvastoin asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen sanamuodossa annetaan kaikissa edellä mainituissa kieliversioissa ymmärtää, että unionin lainsäätäjä asetti edellytykseksi EU-tavaramerkin uudistamishakemuksen esittämiseksi lisämääräajan kuluessa yksistään lisämaksun maksamisen, joka on ainoa tekijä, jolla näissä olosuhteissa esitetty uudistamishakemus voidaan erottaa alkuperäisessä kuuden kuukauden määräajassa esitetystä hakemuksesta.

Lisäksi tätä tulkintaa ei voida kyseenalaistaa asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan systematiikan perusteella.

Tästä on korostettava erityisesti, että kyseisen asetuksen 47 artiklan 4 kohdan mukaan on niin, että jos uudistamishakemus esitetään ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, rekisteröinti uudistetaan ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta, kun taas saman asetuksen 47 artiklan 5 kohdassa säädetään, että uudistaminen tulee voimaan kyseisen tavaramerkin rekisteröinnin umpeutumista seuraavana päivänä ja että uudistaminen rekisteröidään.

On todettava, että näistä säännöksistä ei käy ilmi, että asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa olisi kiellettyä esittää ajallisesti porrastettuja ja tavaroiden tai palveluiden eri luokkia koskevia EU-tavaramerkin uudistamishakemuksia..

Tämän lisäksi asetuksen N:o 207/2009 tavoitteet vahvistavat tulkinnan, jonka mukaan edellä mainitut hakemukset on hyväksyttävä sillä ehdolla, että ne on jätetty ennen lisämääräajan päättymistä.

Tässä yhteydessä on huomautettava, että asetuksessa N:o 207/2009 pyritään tekemään EU-tavaramerkeillä annettavan suojan taloudellisen merkityksen takia näiden tavaramerkkien haltijoille helpommaksi yksinoikeutensa säilyttäminen, mihin päästään sillä, että kyseisessä asetuksessa säädetään mahdollisuudesta hakea jatkuvasti EU-tavaramerkin uudistamista kymmenen vuoden jaksoissa ja säädetään tässä yhteydessä kahdesta peräkkäisestä määräajasta, joiden kuluessa uudistamista voidaan asetuksen N:o 207/2009 46 ja 47 artiklan mukaisesti hakea.

Tässä yhteydessä on korostettava, että – kuten komission 24.5.2011 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle antamasta tiedonannosta, jonka nimenä on ”Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat – Luovuuden ja innovoinnin kannustaminen talouskasvun, laadukkaiden työpaikkojen ja ensiluokkaisten tuotteiden ja palvelujen tarjoamiseksi Euroopassa” [KOM(2011) 287 lopullinen], (s. 7) käy ilmi – tavaramerkkien suojele edistää investointeja tavaroiden ja palveluiden laatuun erityisesti niillä aloilla, jotka ovat hyvin riippuvaisia tavaramerkkien imagosta ja kuluttajien uskollisuudesta.

Se, että tähän päämäärään pyritään asetuksen N:o 207/2009 yhteydessä, tulee selväksi myös sen perusteella, että ensinnäkin kyseisen asetuksen 47 artiklan 2 kohdan mukaan EUIPO:n on ilmoitettava hyvissä ajoin EU-tavaramerkin haltijalle ja kaikille EU-tavaramerkkiin merkittyjen oikeuksien haltijoille rekisteröinnin umpeutumisesta. Toiseksi saman asetuksen 81 artiklan nojalla EU-tavaramerkin haltijalle, joka ei ole noudattamastaan olosuhteiden edellyttämästä asianmukaisesta tarkkaavaisuudesta

huolimatta pystynyt noudattamaan määräaika EUIPO:n suhteen, voidaan saada palautetuiksi nämä oikeudet enintään vuoden pituisessa määräajassa, joka lasketaan sen määräajan päättymispäivästä, jota ei ole noudatettu, esitettävästä pyynnöstä.

(ks. 44, 45 ja 47–55 kohta sekä 58 kohta)